

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET
HETILAPJA – IV. ÉVFOLYAM – 36. SZÁM, 2011. SZEPT. 4.

Kedves Testvérek!

Jézust felismerni, Jézust megismerni – mondhatni a hit, sőt az üdvözítő hit alapja. De sajnos ez még csak az alap, de éppen azért nagyon fontos. Sokan látták Jézust, és nagyon sokan ismerték is. Hallgatták, ahogyan tanít. Ezek a jelek nyilván nem utaltak olyan valakire, aki egy közülünk. És mégis, hányan és hányan akarták megölni, milyen és mennyi cselet szöttek ellene!

Nem emberi dolog Jézusban meglátni az Isten Fiát, ezt ő maga jelentette ki Pé-

azért jött, hogy a bűn hatalmát és a károkozat erejét megtörje és örök életet adjon. Azzal, hogy a bűnöket Isten szerint bocsátotta meg, azzal a probléma lényegét oldotta meg. Nem a halál ugyanis a legfőbb probléma, hanem maga a bűn, hiszen magának a halálnak a forrása és oka is maga a bűn. Ezt azonban a kortársak sem ismerték fel, hiszen ők a bűn kérdéskörét elintézték az áldozatokkal. Ezek azonban tökéletlenek voltak, és nem voltak alkalmasak a probléma teljes körű kezelésére. Így persze azt sem láthatták be, hogy mennyire szükség

„...felismerték, hogy tetőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem”

Jn 15,8

ternek. Addig sok ember eljutott, hogy megértse: Jézusnak az emberit messze meghaladó ereje és hatalma van. Ennek a hatalomnak az eredete azonban kérdés volt, és első ránézésre jogosan is. Hiszen kinek volt és van hatalma bűnöket megbocsátani, halottakat feltámasztani, gyógyíthatatlan betegeket meggyógyítani? Ezek mind olyan dolgok, melyek meghaladják az ember képzelőerejét. Hogy melyik a legnagyobb ezek közül? Akár mennyire furcsa, szerintem nem a halottak feltámasztása, hanem a bűnök megbocsátása. Erre másnak nem lehet felhatalmazása, mint Annak, Aki

lenne egy teljes áldozatra, melyben már nincs semmi fogyatkozás. Az ilyen áldozat azonban nem lehet emberi, hanem csak isteni, Őtőle származó.

Az viszont végkép nem megy saját erőből, sem akkor sem ma, hogy Jézust Isten Fiának nevezzük. Igen, lehet tudni, meg lehet tanulni konfirmációi előkészítőn, el lehet mondani minden alkalommal a Hiszekegyben, de hinni benne, az már más kérdés. Nem csak abból a szempontból más, hogy esetleg más hangsúllyal fogom mondani, hanem a mindennapjaimra nézve is. Nekem élő, Istentől jött Megváltóm van, akiből csak

egy lehet.

Akkor nagyon nehéz volt felismerni Jézust, mert egyrészt rajta kívül voltak még önjelölt megváltók, másrészt, ahogy már fentebb említettem, részben maga Jézus cselekedetei okoztak egyes embereknél zavart. Nem tette könnyebbé a helyzetet a várakozás természete sem. A zsidók nem egy olyan természetű megváltót vártak, aki a büntől és a kárhozattól mentene meg. Mondhatni ez a kérdés fel sem merült. Ők az éppen aktuális megszálló hatalomtól szerettek volna megszabadulni. Az meg már végképpen megemészthetetlen volt sokaknak, hogy a társadalom deklaszszált, kiszorított elemeivel is éppen úgy bánt, mint a legvallásosabb zsidóval. Persze ez is meghatározás kérdése. Fizikai megszálló lehet, és jelenléte nem is kellemes (lásd közelmúlt történelme), de messze nem olyan gyötrelmes, mint a lélek bűn általi megszállása. Azonban az ember ezt a fajta megszállást már sajnos sokszor észre sem veszi, fel sem fogja, hogy ebben van az igazi ellenség. Azonban éppen a közelmúlt történelme példa arra, hogy amikor egy ország meg van szállva, mennyire várja a felszabadulást. De ha ezt egy másik ország hozza el, abból könnyen ismét egy más természetű megszállás lehet. Az Istentől jövő felszabadulás azonban más. Az tökéletes és teljes. Ott nem egy másik megszálló lesz az úr, hanem eljön a valódi és teljes szabadság, melyre Isten az embert teremtette.

Talán kérdés lehet Jézus elküldésével kapcsolatban az idő is. Miért ott és miért akkor. Ennek azért van jelentősége,

mert a próféták már több száz évvel azelőtt megígérték a Messiást. De ennek eljövételére várni kellett. Istennél az idő abban az értelemben nem bír jelentőséggel, mint az ember életében, viszont az ember életében ez nagyon is fontos. Azonban Istennél is nagyon fontos maga az időzítés. Sokszor ez maga a csoda, hogy egy, egyébként megszokott jelenség éppen akkor következik be, amikor arra szükség van. Szerintem azért ott és akkor, mert a Római Birodalom nagyon jó keretet biztosított az Ige gyors terjedéséhez, hiszen óriási területen egyetlen birodalom volt. Voltak ugyan súlyos üldözések, de mégis, meg volt a feltétele annak, hogy a jó infrastruktúra és a határok hiánya miatt nagyon gyorsan ismertté váljanak a keresztény tanítások. Isten küldte el Jézust. Az, hogy valakit valamiért elküldök, annak mindig célja van. Jézust sem csak néhány csoda megtételéért küldte el az Isten. Ezek is komoly feladatok voltak persze, mégsem mérhetőek azonban a küldetés igaz lényegéhez, vagyis a megváltáshoz. Amikor az ember találkozik egy küldöttel, akkor a szó bizonyos értelmében azzal találkozik aki azt a küldöttet elküldte. Ebben az esetben is ezt látjuk. Itt persze nem volt semmilyen hivatalos dokumentum, de volt valami, ami mindennél erősebb volt: Isten ígérete és Isten szava. Ma sem kisebb feladat azonban meglátni Istent Jézus mögött, de mégis meg kell látni, sőt megtapasztalni jelenlétét. Isten esetében ez az Ő fizikai jelenléte nélkül is lehetséges.

De Isten bennünket is küld. Nem csak a lelkészeket, bár minket nyilván különö-

sen is. Lehet, hogy ez a küldés nem ezer kilométerekre szól, lehet, hogy csak a szomszédhoz, vagy egy családtaghoz. Képviselni Őt. Természetesen, akár csak az áldozat esetében, itt sem lehet arról szó, hogy tökéletesen töltsük be a küldetést, mégis erre kell törekedni. Azonban ami ezt a kérdést még nehezebbé teszi, az az, hogy tudni kell, imádságban el kell kérni Istentől, hogy Ő küldjön és Ő mutassa meg, hogy mikor akar küldeni. Ebben az esetben egy dolog rosszabb annál, minthogy olyan úton ne induljunk el, amit Isten nekünk készített: olyan

úton elindulni, amit Isten nem nekünk készített el. Ennek a vége a biztos kudarc, a bukás. Sajnos sok ilyen volt már. Ószövetségi példával élve, vagyis Jónás könyvével, nem lehet kibújni a küldetés alól, még akkor sem, ha az nehéz, sőt veszélyes, vagy éppen ellenszenves. Kérjük Istent, hogy küldjön bennünket, és tegyen késszé minket arra, hogy oda, akkor és úgy menjünk, ahogyan Ő azt tőlünk elvárja.

Ámen!

(Elhangzott 2011. aug. 28-án.)

A SIONNAK HEGYÉN ÚR ISTEN,
TIED A DÍCSÉRET ...

...tehozzád az emberek

Jönnék mindenünnen. *(65. zsoltár)*

Mindenünnen jöttünk a **Sion-hegyi Református Konferenciatelepre Tahiba, az augusztus 15-21. között zajló Tahí Egyházzenei Hétre.** Mindenünnen Magyarországról (a teljesség igénye nélkül, szemléltetésképpen: Biatorbágy, Bicske, Bugyi, Budapest, Csány, Debrecen, Esztergom, Fülöpszállás, Gyöngyös, Gyöngyössolymos, Maglód, Miskolc, Monor, Nyíregyháza, Pécel, Szigetszentmiklós, Vác), továbbá Somorjáról és jómagam (öt és fél éves unokámmal, Danival) Prágából. Az idei közös éneklésre, amely az 1957-től évente rendszeresen megrendezett Tahí Egyházzenei Hét krónikájába az 55.

alkalomként kerül bejegyzésre, ismét szép számban gyűltünk össze, kíváncsian várva, milyen kórusműveket választottak most számunkra a Hét szervezői. Mint később kiderült, nem kevés akadály nehezítette a szervezőmunkát: a Hét fő szervezőjének, Hargita Péternek Tahí helyett a műtőasztal jutott osztályrészül, bonyodalmak kísérték az orgona szállítását is, a szombati CD-felvételhez

Eszmeccsere – Berkesi Sándor és Baráti Péter

Próba előtt...

nélkülözhetetlen keverőpult is felmondta a szolgálatot... De az Úr a benne nagy hiedelemmel bízokat nem hagyja el, és mindent csodásan elrendez... Ő adott erőt Tömöl Gabinak és Kiss Ferinek, hogy végigvezessék a hetet... Orosz Annának, hogy győzze a részvételi díjak beszédését és a sok egyéb adminisztrációt, Ő segítette Berkesi tanár urat, hogy eljusson közénk a Hét második felére, és Ő „kerített” hangmérnökünknek, Tóth Lajosnak keverőpultot is. És így ment ez az egész hét folyamán – nem győztük élvezni az Úr csodás ajándékait, amit sorjában élénk tárt: a reggeli és esti áhítatok tanulságait és áldásait, Csuka Tamás tábori püspök, Rózsa Katalin és Kovács Botond Árpád lelkipásztorok, valamint Dűh Klaudia teológus szolgálatai révén, a sok gyönyörűbbnél gyönyörűbb, lélekemelő kórusművet (Gárdonyi Z.: 125. Zsoltár, Osváth Viktor: Semmi felől ne aggódjál, Halmos László: Hogyha az Úr nem építi a házat, Liszt Ferenc: Él a Krisztus, Ism. szerző: A sír üres, ne féljete, Szokolay S.: Áldjuk Isten nagy kegyelmét, Gustaf L. Nordquist: A tékozló fiú, G.F.Händel:

Áld téged, Úr!), amelyeket megtanulhattunk és amelyeket Albert György Pál, a Hét „házi” zeneszerzőjének új műve, a 226. dicséretre komponált Korál-kantátája koronázott – örömkre szolgált, hogy ez alkalommal hangzott el e mű ősbemutatója. A kórus vezénylését Albert György Pál, Berkesi Sándor, Kiss Ferenc, Kissné Kulcsár Sarolta, Nagyné Györfi Ildikó és Samu Éva osztották meg egymás közt, orgonán közreműködtek Kiss Ferenc, Németh Zsuzsa, Tömöl Gabriella, valamint fuvolán kísért Samu Éva. A művek szólóra írt részeiben Kiss Ferenc (tenor) és Léder Orsolya (szoprán) énekében gyönyörködhattunk, az egyik darabban lehetőség nyílt a gyermekek szereplésére is. A megtanult műveket az Úr dicsőségére és mindnyájunk örömeire előadhattuk szolgálataink alkalmával, szombaton délután a váci börtön bibliakörös fogvatartottai között, a vasárnapi istentiszteleteken délelőtt a tahitótfalusi gyülekezetben és este a pócsmegyeri gyülekezetben, valamint vasárnap délután a leányfalusi öregotthonban. A pócsmegyeri istentiszteleten élhattunk az Úr vacsorájával, és azt kö-

*...és a próba alatt Klaudiával –
– Fára mászni jó!!!*

*Lelki vezetőink: Rózsa Katalin
és Csuka Tamás...*

Ennyien voltunk – csoportkép

vetően az ottani közösség szorgos kezei által készített finomságokat kóstolhattuk végig.

Meg kell említenem a három zenei előadást – a hét folyamán Albert György Pál, Berkesi Sándor tanár úr és Tömöl Gabi vállalkoztak arra, hogy zenei ismereteinket szélesítik. Mint minden évben, most is nagy sikere volt a szombat esti zenés Ki mit tud-nak, és két alkalommal néhányan spontán össze tudtunk este ülni „örömeinkelni”, vagyis blattolni is.

Egész héten a lelki táplálék mellé adott nekünk az Úr gyönyörű, meleg, napsütéses időjárást is és megáldotta közös étkezési alkalmainkat is, amelyeket mindig kánonban énekelt imával kezdtünk és zártunk is, és amelyeken Erika a „stábjával” ízletes ételek sorával kényeztetett minket.

Dani unokámnak mindez újdonság volt – az idén vittem magammal először. Mivel magyarul csak az alapkifejezéseket érti, kissé szorongtam, hogy fog a magyar közegbe beilleszkedni, nem kívánczik-e majd idejekorán haza. De

itt is csodásan működött az Úr – a gyermekek nyelvismeret nélkül is jól megértették egymást, vége-hossza nem volt a szaladgálásoknak a réten, a fára mászásnak, játékoknak. Együttal minden elismerésem Klaudiának, aki elvállalta a gyermekek felügyeletét - azon túl, hogy különböző foglalkozásokkal kellett lekötnie a gyermekek figyelmét, még az őt nem értő Danit is jól tudta kezelni. És hála Samu Évikének és kislányának is, akik elvitték Danit a nagyjával egy kis fürdőzésre a pócsmegyeri tóhoz... Mindennek eredményeként Daninak hétfő estétől csak szombaton reggel jutott eszébe megkérdezni, hogy mikor is megyünk haza? Válaszomra, hogy már csak kettőt kell aludnia, keserves sírásban tört ki, hogy még nem akar hazamenni... hogy itt neki annyira tetszik... Mi többiek is végig nagyon jól éreztük magunkat és nehezen vettünk búcsút egymástól. De bizodalommal vagyunk az Úrban, hogy jövőre ismét megengeti, hogy találkozhassunk, és addig is megőrizz mindnyájunkat.

-liadi-

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet (IT):

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem.) Az IT idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Úrvacsora: Lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Bibliaóra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő bibliaóra időpontját és témáját lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkésznel lehet.

Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói beszélgetés: a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

A lelkész elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylisy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: kedden 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Prága 2, Vocolova 3)

Pilzen: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

ISKOLA (ÓVODA) KEZDÉSHEZ

Weöres Sándor: Kezdődik az iskola

Könyv, toll, tinta, ceruza,
rontom-bontom,
kezdődik az iskola,
csak aszondom.

Kora reggel rohanás,
rontom-bontom,
nem könnyű a tanulás,
csak aszondom.

Tízpercben nagy futkosás,
rontom-bontom,
torkod fájdul, ne kiált,
csak aszondom.

Zsemlye és vajaskenyér,
rontom-bontom,
morzsát szedhet az egér,
csak aszondom.

Énekóra, la-la-la,
rontom-bontom,
reng a terem ablaka,
csak aszondom.

Tornaóra egy-kettő,
rontom-bontom,
leszakad a háztető,
csak aszondom.

Kintről benéz egy szamar,
rontom-bontom,
iskolába sose jár,
csak aszondom.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP